שאלה I - לכאורה של חנכו - קדושה - חברה חיה מסקה בנמוקים בארץ ישראל (ס' ד'א). אלא נראה הרי שלא נשואה ולכן יש לראות בהבאה של חנכה קדושה בבר חנם (ס' ד' רב - מסקה שלא נסמיה בארץ). לאמה קדושה בבר חנם לפי הנימוק שבאה כחלק מרשה בפסוקים הנ"ל. ההסכם עם האבן - לאחר לפי ס' ו / לתוך שרות ושלום ומאמצעות הבאמ. אם הבאמה חברה קדושה לאמן בבר אלוה ובן (הבאמה) בכי שלפי הלשון הבאמה לעשיר לבעל בעלת אלוה חברה קדושה אינה אלה לקבוע יחד מאמר שלו לו כל שכן אם הין בבר חברה ד' - 199 שנים. אם נעשה בבר בבר אז אין הסכם הכלבי ולא הסכמתי ונאמן את הסכם הבחרה לפי נאמן (פסל לוסקי) הרי שיעמן יהיה לזמן שלאחרכל קדושה בעלת בעלת המקבלים אך בעלת אז לא נראה ובכל מקרה לבנה הא תלוי כלפי. לפי פסל ריש נמן לפרש את ההסכם עם האבן בעלי בחנם: I מסקה המתאלבנה חברה ולא מסקה המקבלים. יש לבין כי הכל אפשר לו נמן לעשיר בעלות בתלי מחוסר של המקבלים אך ס' אך מסיק לבעל מסקרון אחרת ביחיד הקניינים שב"ד בא ולכן נמן לפרק מסקה בתלי מחסם - המאמר בעלי המקבלים. II הסברה הקדמה הפרטית לעשות מסקה המקבלים ובכלל לא הבלבלה לפרק בעלה הקניין - הבא קדושה מתבטאת לעשות בקדוש הוא את בנו של האבן. מפסל ריש אלא כל אלה תבקה בפלוני שמשמר מהמתאלבנה ואולם מאמר בתלי הבא מהמקבלים המשלמה מיון לחברה קדושה ומכאן שקבלה יש כאן הסכם שבינה מלאה - ס' 22. הבא הין כי לעיתים שבו דורשת אלה המשבר אלה לו מפרק כי הבא - קדושה בקבלה מה מעקל את אלוה לעסקה עם האבן. רק אם הין המעקל מסרת מלאומות בלבי סבירה ראה לבעל חברה קדושה להשבר בכל צאת לבעלן. אם אם נאמר שהבא קדושה הבאמה לעשות מה (מאמר הרמב"ם הבא הקניין) אין הקיים לקבל את ס' 23 ל"ד ס' 38, אין הפשוטה הבלמה על הבא) הרי שהבא בבא הינו אשר בלא ס' 23. הפסל הבאה ב' אבל לא הבה סעיף הבא ולא הין לו לבא בלשון: ס' הבא - יש לחבבל בין המשר הבלי לעשות הקניין - המשר הבלי נמן לעשות הבא כפי אך בעשר הקניין אין לו הבלל - הקניים אולם בין הקניים (2) יעקב - אין פרשנות לבבה סלו לומבאר בר"ל 50 מעמים. אין המקבל לבלה ר' אבא של הבאמ אל אל בר קדושה הבא לאבה אבא הבא (אין הסכמה של המקבל, אשר לא מסקלות דבין מקבלה - ס' 23). כבר, כלא הנמקל להפסק בהבאה לו. סלקין של הלבן הין במשר הבלי (לא אפשרות לאבבה בלא ס' 23). ההסכם עם שמעון - יש ההסכם עם שמעון הין שבקת מלה הבלה אלה לפי ס' 22. אלא נמן הלשון הרי שלא נמן הין לעשות ההסכם לא בנים לבר קדושה - כאמר בלשה אחר. יש אבא של שמעון אל בר קדושה הין אבא בלבר, כאמר הבבה מפסל ריש. אם אבא מעבר יכול שמעון כי אין לאמר הסכם בין לבין בר קדושה כיון שההסכם נמצים לכן לא מאבר הלבבות מלון. הסיטואציה כבר יש לבין את ס' 23 ואין לפרש ואלה - ס' 19 (ב) - שבבת שלבבים הלבבה לבבה אם אבא מבבר הקנה הבלה - ראה בל 33 לבים לפרש ל' מאמר הבבה לבר הלבי. ס' 19 (ב) - הסיום יום הבבה הבבה בהבבה. מכאן שראה בר קדושה לבבה מלאמן לבבה. ההסכם עם לי - לאמה אין הסכם עם לי. לכן נמן לומר לבבה לי כי הוא מתבבה שלא כבין, ואולם בר קדושה יובבה לא הבבה ומה שב שב מבן שהפס הבבה הבבה - הבא יבל לי לבבה לבבה - בבבה מבבה שבבה? לבבה הבבה מבבה שבבה שבבה שמעון לבבה רבה - לבבה (ס' 5). נבבה הבבה הבה לי נבבה לבבה - יש לבבה (~~לבבה הבבה~~) שבן בבבן לבבה שבבה בבבה שבבה בבבה. יש לבין בבבה מבבה בבבה לבבה בבבה בבבה הבבה בבבה בבבה ב

(המשך אופלרמאן)

שני עניינים בהערתי ס' אם לשם הכרה בפיקח העדה מכרח שיהיה: ① הבנה ראויה לחלק בעקר העדה - לגבי אדם הפחד כך כיון שמפחד בלשונו ובהתנהגה. ② הבנה בעלת אופי ותכונה לשיטה המשפטית לה להיכנס בקבר סי: (א) נספח את כבר הנאמרים - אם כן מהו (ב) בשונה ולא מלא - אפילו כי כבר בדילא ידעה על כך ③ הלשון מגני בדיעה קונפליקטיבית של הבעלים - כמפרים בלי הסכמה כך. ③ מאחר לשמוע בין שני ומעלה - נאמר לדעת - כן. ואולם כיון שלא מאמינה הסכל הראמן לא ראוי לפעמי לבדיר בעצמו אל לו כבעל הקשה ואם אם כן - הבה בדילא מכם לבעל לפי ס' שלי. אם כן, הני שלוי מתקיים שלא כדין ולכן יכולה הבה בדילא, המתנגדה כדין לבעל לפי ס' 61 לחוק המרקעין המנוח מסירה. ~~[illegible]~~ אבל נמצא שיש לו לבעל הינו כי הוא הבה-רלוי, כפי שהיה בפסק אלוני ד' אבו-בסיסה בפסק הדין נקבע כי חיסון יכול שהיה בלי הסכמו לכן אמר אות הבעלים בפעם אחרת הבה-הרשם.

* יש לציין כי הוא נמצא בהבה בדילא בעלים בנוסף על אל שאין לו רלוי, מבנה בסה הנשקיו הבהבמי הסיבה לסיום אחרי בבעלי (פסק לוסקי) הני שאין לו כ"ד בכל לתקש אישור המנהל לסכימה עליה לפי ס' 22. לכן, ~~[illegible]~~ לבמשבנה בל אומן ושאין אלא אל לו אם נמצא בכל מקום מקום רשיון (אמנם לו לא שפר מעמד הכרה לא הנגנים ולא הוא כ"ד בסה בינו לבין הבה בדילא מלבד הסכמה שבלעדיה לא יעשה לאלו בדיר רשיון - אבל שהיא לשעבר יבר הנשקיו. כיון שלא נמצא - הרי שהיא אם לאלו לקחת.) המקרה בכוונה חמורה ואינו מבלי קביעות - לא דומה לקבלת אבת קיין ולכן יכולה הבה בדילא לדרוש פינוים, ובאי מקום של בוקר לפני לחבה בדילא הקנומות ראלה.

* אם נאמר כי הסכם מתנה לחבה בדילא בעלים ניתן יהיה לומר כי הסכם מתנה הינה כזאת לטקס אבל לא הוא לא בפרשנות הסיבות ואנו יכולים כי ינתן לו מקל, אבל לפחות באה אפשרות בדולה לכן ס' 63 אומר על מסירת חלק משאיים ועל אל בעלים, בהסכם לטקס נתן לקח הרשם על אל שהוא נמסרו לקחת את הסכל (לבדוק בלא אמיתי בנייה). אלא כך הוא - סעיף זה אינו חבה בדילא לבטל את הסכם שכן הסכם מתנה ניתן יהיה לומר כי הוא הבעלים.

מדינה

שאלה II: לראובן יש אפשרות לכפר על שמעון לקבל מלוקטו 4 תרנגולות. הבעיה היא שמעון מקדיר הוא הלב. לעומת זאת על כך בפסק דין ב' שמעון-נינו מהמלוכה לא ברי הדין בן מאתיים ס' 4- שיעול לקה בבכר בתוקפן (משקנו היה בכל המקרים), אז לעשר שימוש הם 3! לחלק התנאים שלעניין בדיק (שמונה הם המעניים בפסק הדין) הוא לא כלי מעשה המשפט ובכלל אם לא תוך המדרגתן-הקלף קטנה פ יש לקיים מיומים בגים לב-נינו לומר שבדעתו של שמעון להחליף נפ ששוה מיון שה בנפש ששוה 700,000 שה' לעיקלה לא מובה הבלוטה שלקת ראובן היו חוסר גלל לה ומהוה שימוש לקה בכבר. כלא הדעתי שקובה הבלוטה + הרבה- אינו עולה על 700,000 שה'. אם הוא עולה- וקוף אין זה חוסר גלל מקיבל של שמעון לסבה להחליף נפ שאין כיסוי הקף+רבה בנפש ששוה נשך מבק. אלא אם הקף הרבה אינו עולה על 700,000 זה חוסר גלל מבדיק. יש לדון כ ס' 3ב הלא יש בפסק אל-בן ב' ציפה וקבלה נינו לאור כי הוכל גלל בוק דין הדין. אל אם נלק לפי ס' 4 הרי שיש בכך אבל שמעון שיעול לקה בבכר בקיעור. בפסק הנה מקלה לכך שמבקש הנעל הפסל- לא כדר נגד הנעל של שמעון לבה אבל נראה כי אם 700,000 עולה על הקף+רבה אין מעל כלי לכך. ② מבחן אל-מלאי- שיעול בבכר הרבה חוסר ארוך (אפקטיבי) בין הגלגל הקלה הו לבין הקף הקרן לגולמ הוא שיעול לקה בבכר-הנבק שבדרך שמעון לראובן ל' שיקי מספר לא לחדר הלקוח הקלה בין בגל ואל אל לאל לעמוד בקל- אם ראובן לו חוסר הקף יוכל לסלק-הלה לשמעון. אם יכל ראובן לעמוד לבחור לקבל מזה בהבנה לא על עבור שיעשה בפסק הראשון, הם הו דיבר הקלה לעיעול בבכר הקלה. בנוסף יכל ראובן לבדוק אחרת לקבל מעבון על המכונית ~~הקלה~~ בבכר הקלה-הנוכח לא המכונית יכל להבטיח כי ראובן מעריך ~~לא~~ בפסק שיקבל לחזור הקלה את הלקוח ובכך להסיר מן הנפש שכן בבכר הקבה מעלה את הלקוח לקבלה אם כולר לחבר הנפש לבעל אחר. מכל ס' 3ב גלל הקלה הקבה נינו לומר כי מלבד ראובן לבחוק הלקוח אלא גם גם בגלל מוצר הפירוקן לא שמעון להחזיר לו לחוק חלפ. תמורת הסרת הלקוח יכל ראובן מהם רבים הקלה. לעומת, כקלה לא היתי מעבדת בפסקה כאן וקבלה נפ ששווה לא לקוח לא לקוח כי אל דלה סבר מעדה לגלה בגלל לא אל אל, אינו ישנם הוא מספקה המכונה לכמו בקלה הרבה. אפשר שלחר ראובן הוא הקלה מאיני הקלה. אם נחזר ששמעון מעבה הנפש של ראובן כעדובה לחיב אנו נינו להבין לא ק גם ס' 11(ה) - הנם שיני הבכרון מיקים קמטולין, ונראה כי לגו הקף בחלון כיון שמבר בעבור בעדובה לחיים. ס' 11(ב) אומר כי הנחה לבני לשמור מקבר מעטלין את הם נינו להבטה לחלקם - פסק שנת סמן הנשיה. ואומנם, מקרקעין אינם נינים לבטה לחלקם את שנים לגו לא לבה הנה (נאמר, לבנה) ובכן בכל ראובן לשמור מהקבל! כיון שאינם נינים לבטה לחלקם מתנן הדבר את הנעלה כי חובה גם הלה מעבה גם שמעון לשלם לראובן ומבל גמורה את המכונה.

שמעון ומשבו יכל לטעון כי אין אפשרה לחיבו ובכבר הקנין הוא לעקר! בגם בכבר קנינו לבל מוכבה כה ב' לחי בבלה ולכן אין לבטל כה לבבנל ובלה לבן ראובן ובלה לחיבו בכך. מעבה ו' כאן הנעלה בן בכבר קנינו לקרן מבבלה אל בבי הנלב נינה לאפשר שמוש עלי מקרקעין וחי מסתר מקנים ולשם כך יכולים אל לחיות לא מלוח בשלבנל לא בגם הנשפט הבכב, מכות עדכון גם הלה (ס' 11/ס' 3ב).

עכשיו כ' נינו הדר בבבר ב' אל התשובה לעניין [illegible]
אבל הם לחדר, בדרך [illegible]

שאלה III – בלי הגבלת הכלליות – הנה בוני הארון. יבוא הלקוחות – כולם חברי אגודה. הגעה כמו הקהל לאולם – הקהל חייב בכוח לאולם לשבת בכוח תפוס לקבל את פירה. זו מתה מוי. בלי. נשאלה השאלה מהו כל הקהל לחלוטין בכוח שאינו אז רק הבדיחה הנוכחית. בקטגוריה כל לשאת הא' לאולם כמו שפי ס' 21 ו הא' אינו כמו הפעלה שמלה מלאה הא'. לא ראוכן לפחות אחד בוני הארון ומלאו מפה בעת ולא רשם הא' לא מנס "לאוקף מלפטיל" – פס' הכיסא. התשה לא מלמן כמה לוחות לקהל (פס' שיכר) ולכן לעשה לא יוכל לקבל כבר בפיהם לא. נתן לדעתך לאשר נעשה מכות אבנים אלף (פ' יג) – לא מפרן כי הלקח הסתיר לא הגמלה (אמרה מפר ריר אלא כי לקבלו כבר בפיהם לא. לעומתו, יאמר כי הוא כבר בגדו מלמה אך אין הסתירה. כלפי מתרחקו לא הבנת בפיהם – לעומתו, לקבל את הבית בתמונה ויכרם, הנמצא.

הנה בוני הארון – לעומתו: מפלגה בתנאה לפי ס' 1 לחוק הנמצא – הקניין נפש של הקונה. כל מפלגה בתקנון" ולכן בדרך כפי ותלוה לפי ס' 7 (ד). נשאל נלשנה הנמצא כי שבשם לא לעומתו מנפ בעת תנשה כי הנה בוני הארון לקבל"הה לגר נמצא, הנמ"הה לאשה לקה בתיק בקסון. נשאלה השאלה הלא לא מפלגה בהכנסה נפשה. נינן לומר כי לעומתו לעומתו תלק בלא בעת שהיה לקבל מנה. בהתחלה כין מפקד לבין מתבל מנה, הקניה הא לאחר המפקל – פס' לאנשים לפם מול מפקל. מנה, הלא אנמנה קובלה כי בלא בעת שהיה לזכר לא מפקל. מנפה, לעומתו רשם הא' ולכן לא מנס הנמנה מלפטיל לפי פס' 39. ואולם פס' לא בלבד כי התוכה לרשם הא' הלא לפי חוק מאוחר לא לפי מפקל ומלפטיל הא לזכרכל שקיים כי אם בקבל מנה ולכן לפי פס' לאנשים לא לעומתו לעבות כי הא נבל בהרשם לעומתו יקבל בפשוט כי בהלוות הכבוד ומלוכה שכן הבלה לעומתו ההנמ"הה לעומת לזכר מקבל הנמנה. כאמור, נראה לא בהעלה אינה כאן, אבל לא מקום שמפקר בהבלה לא אל הזכר לבאות כבדרת נכסים, לא מעניין הבעלות בהם מפקר בנמנה בדרך אורבלוי הדרוש ס' 5 לחוק הנמנה קבוע פ נינן הנמנה יכול לתבור בו אלא אם יתן הכסף לא לשה לא. נינן שלא מעין, אינה כי לזה בוני הבלה הנפטרה לעבור בה מן הנמנה לפי הצבה שלא נלשנה הלקח בטאבו מצבר לא בוני הבלה הנכרים לבכרים נכסים. אם נבקר לפי ס' 9 לסקלות נראות הי שלעיר הינן הראשון בנמנה ולכן לעומתו לבר לא יכרם, ואולם בשם פס' לאנשים נראה כי הלקח לבר לא מקבל בנמנה לפי עניין אינו מנשב בהקרבינים לעומתו לפס' לעומת הנפרט לעניין לא לפי מי מעניין שלא יכרם. מן המקבלת עולה כי יום הינן בכל בעת לפי הדרוש הנקוה. עוד אפשר כי לפי ס' 8 לפקודת הנשטר בלי נתן לבטל מסקלות ופעולות אינה שלא כמן מלאה הנפרט נלשם, אם כי מבור כאמור בהבהרתה נכס לא פרכן שכן מנמנה וכן לא מעניין בלא הלפי 3 מנלשה לא כנשים הרבה לעבור כמובלל בסגלל.

* אם נראה הנבנה של הראכן כמו הנה של לחה בנו בפל כלפי מנה בנמנה בעת ל' הקבלן לשרים בדרך אישר הדיקל אבל שכבן בעת הנה (אם כי לנבו לא כבל הקבלן לוקחת בעת שאין לו). הנה הקנוה לעמד מנה אבאלו בלאר ומכל לא לעמד בבא הנה לפי ס' 9 – הבטרינה של הרשמן בנמנה – אינו כולכן. בנמנה כמו יכל הנמנה בין הלכן, בכרכל הנמנה לכן יש הנמנה – הבטרינה כמו לכן בעת מן הדלה הקבה לא בעת של מעל לפי בלבד אחרונה לכן בבעת הבאה בלא של הראכן. הראכן נבר לא לעמד כיון שאבל עמד לא מנמנים הנבלה לבקבעת שלי בנמנה לעמד לא בלא הנבעת הנמנה – לא אם כי בלא הנה ולכן יש לנבה פרק אבל כיון שלא מכלן נמנה כי הינן אם לא. נמנה – אין. בלא – אין. מכן שמכלן נבר בלא נבר לא יכם מבנה הלא אחרונה. כאמר לבן לעניינה הנפרטה בלבה כיון שהקבלן לא יכל לנמנה בעת לכן לא יש מבנה אינה הלך לבעלים לחזר כי הבלבל לראכן בעת חוצה הבנה.

הבלבל